

Boldog, aki virraszt és megőrzi ruháit

Radu Gavriluț

Elhangzott 2021. december 29-én online

<https://www.eklesiaoradea.ro/>

Jelenések 12, 11: "és ők legyőzték azt a Bárány véérért, és az ő bizonyágtételüknek beszédéért, és az ő életüket nem kímélték mindhalálíg."

Itt nem csak az ő bizonyágtételükről van szó, hanem az ő bizonyágtételük beszédéről. Elmondom, mit jelent ez, mert ez nagyon fontos. Watchman Nee-nek nagyon nagy szerepe volt abban, ami Kínában történt. Tudjuk, hogy mikor a kommunisták hatalomra kerültek, egy ideig eltűrték a keresztényeket, de egy idő után nagy üldöztetés kezdődött. És a Sátán tudja, hogyan munkálkodjon a bizonyágtétel ellen. Mert tudjátok, mit jelent a bizonyágtétel? Az, amit te megtapasztaltál, amit első kézből hallottál és láttál Krisztusból. Nem az, ami csak úgy tűnik neked, hanem amit első kézből megtapasztaltál, amit hallottál, amit te ténylegesen megláttál Krisztust illetően Ez a bizonyágtétel.

Az ellenség minden erejével harcol, hogy valahogyan ne létezzen ez a bizonyágtétel. Mondhatod, hogy hiszel Jézus Krisztusban, de mégsem rendelkezel azzal, ami tényleg megérintette az életedet. Sajnálom, hogy ezt kell mondanom, de nagyon sokaknak, akik az Úrhoz tértek, nincs ott az életükben Jézus bizonyágtétele. Az ellenség nagy erővel jár-ke, hogy lerontsa Jézus bizonyágtételét. Mikor ez a nagy mozgalom volt Kínában, és Watchman Nee-t másokkal együtt elfogták, ez meglepetésszerűen érte a testvéreket, nem voltak rá felkészülve. És azt mondták ezeknek az embereknek, akiket elfogtak, hogy ha azt mondják, W. Nee hibázott, akkor szabadon engedik őket. Természetes, hogy W. Nee-nek voltak hibái. De ha ők azt mondták volna, akkor szabadok lehetek volna. Ők legyőzték azt - nem a bennük lévő bizonyágtétel által -, hanem az ő bizonyágtételük beszédéért. Ha vádol az ellenség, mit teszel? Imádkozol? Nem ez a legfontosabb, amit olyankor tenned kell. Mikor a Sátán vádol, a bizonyágtétel beszéde a legfontosabb.

Mit gondoltok, miért olyan fontos a bemelegítés? Mert egy keresztény ekkor mutatja meg először, hogy mi van az ő szívében. Én mondhatom, hogy hiszek. Nagyon sokan hisznek, de az ő hitük nem mutatkozik meg kifelé. János evangéliuma beszél egy farizeusról, aki éjjel ment oda Jézushoz, és beszélgetett vele. Aztán a János 7, 45-52-ben ezt olvassuk róla: "elmenének azért a szolgák a főpapokhoz és farizeusokhoz, és mondának azok ő nékik: miért nem hoztátok el őt? Felelének a szolgák: soha ember úgy nem szólott, mint ez az ember! Felelének azért nékik a farizeusok: vajon ti is el vagytok-e hitelve? Vajon a főemberek vagy a farizeusok közül hitt-e ő benne valaki? De ez a sokaság, amely nem ismeri a törvényt, átkozott! Monda nékik Nikodémus, aki éjjel ment vala ő hozzá, aki egy vala azok közül: vajon a mi törvényünk kárhóztatja-e az embert, ha előbb ki nem hallgatja és nem tudja, hogy mit cselekszik? Felelének és mondának néki: vajon te is Galileus vagy-e? Tudakozódjál és lásd meg, hogy Galileából nem támadt próféta."

Nikodémus éjjel jött Jézushoz, és amit hallott Jézustól, az megvizsgálta őt, majd elment. Nem

tudunk semmit róla, egészen a János 7. részéig, ahol azt olvassuk, hogy a farizeusok mind elítélték őt. Ez egy nehéz pillanat volt, mert a farizeusok nagyon keményen beszéltek. És Nikodémus, aki éjjel ment hozzá, (úgy gondolom, ezt nem azért mondja, hogy elítélje őt, hanem hogy tudhassuk, hogy arról a Nikodémusról van szó, és nem másról) mondott itt valamit. Ez az ő bizonyágtételének beszéde volt. "Ők legyőzték azt az ő bizonyágtételük beszéde által." Tehát, ennek a bizonyágtételnek, ami bennünk van Jézusról, meg kell nyilvánulnia kifelé. A János 19, 39-40 újra nagyon érdekes: "eljöve pedig Nikodémus is, (aki éjszaka ment vala először Jézushoz), hozván mirhából és áloéből való kenetet, mintegy száz fontot. Vevék azért a Jézus testét, és begöngyölték azt lepedőkbe illatos szerekkkel együtt, amint a zsidóknál szokás temetni." Nikodémus, aki éjszaka ment először Jézushoz. Nagyon érdekes ez a kifejezés. Ez alkalommal már nem így történt. Ez alkalommal ő azt tette, amit sokan szerettek volna megtenni: hozott száz font mirhából és áloéből való kenetet, és begöngyölték a Jézus testét. Ez a bizonyágtétel. A bizonyágtétel nem az, hogy hallgatsz. Eszembe jut, mikor az Úr Jézust elítélték, és jöttek egyesek, és mindegyik mondott valamit, de Pilátus nem talált semmi rosszat mindezekben. Végül az Úr Jézus megszólalt, és akkor a főpap megszaggatta a ruháit: "mi szükség van még tanúkra?" A megfelelő pillanatban mondott valamit, és ez volt a bizonyágtétel beszéde.

Érdekes a Zsolt 18, 2-4: "És monda: Szeretlek Uram, én erősségem! Az Úr az én kősziklám, váram és szabadítóm, az én Istenem, az én kősziklám, ő benne bízom, az én pajzsom, idvességem szarva, menedékem. Az Úrhoz kiáltok, a ki dicséretre méltó [Én kiáltok: magasztalva legyen az Úr! - románból], és megszabadulok ellenségeimtől." Lehet, hogy mi általában hajlamosak lennénk ezt mondani: Uram, kérlek, szabadíts meg az én ellenségeimtől! Dávid számtalan olyan helyzetben volt, mikor az ellenség körülvette, és semmi esélye nem volt, hogy megszabaduljon. És azokban a nehéz helyzetekben ő az Úrhoz kiáltott, és azt mondta: magasztalva legyen az Úr, és megszabadulok ellenségeimtől. Van valaki, aki valaha így kiáltott, és megtapasztalta, hogy meg van szabadítva az ellenségtől? Azt akarom mondani, hogy ezek nem csak szép szavak. Isten ígéje meg van próbálva. Isten ígéje pajzs mindenki számára, aki hisz benne. Egyszer egy megpróbáltatásban tudtam, hogy annak háttérében a gonosz van. Tudjátok mi történt? Tudtam, hogy csak ki kell nyitnom a számat, és szabad leszek. És mikor megnyitottam a számat, ez az ige jutott eszembe: "Én kiáltok: magasztalva legyen az Úr! és megszabadulok ellenségeimtől." És éppen így történt. De én nagyon világosan tudtam, hogy a gonosz van a háttérben. Mert lehet szó kísértésről is, de az teljesen más dolog.

Testvérek, ha olvassuk a Jelenések könyvét, ott láthatjuk, hogy a gonosznak problémái akadtak az ilyen emberekkel. Szeretnék ezzel kapcsolatban olvasni néhány igeverset.

Jelenések 1, 1-2: "Jézus Krisztus kijelentése, amelyet adott néki az Isten, hogy megmutassa az ő szolgálóinak, amiknek meg kell lenniük hamar. Ő pedig elküldvén azt az ő angyala által, megjelenté az ő szolgálójának, Jánosnak. Aki bizonyágot tett az Isten beszédéről és Jézus Krisztus bizonyágtételéről, mindenről, amit látott."

Jelenések 1, 9: "én János, aki néktek atyátokfia is vagyok, társatok is a Jézus Krisztus szenvedésében és királyságában és tűrésében, a szigeten valék, amely Pátmósnak neveztetik, az Isten beszédéért és a Jézus Krisztus bizonyágtételéért."

Jelenések 6, 9: "és mikor felnyitotta az ötödik pecsétet, látám az oltár alatt azoknak lelkeit, akik megölettek az Istennek beszédéért és a bizonyágtételért, amelyet kaptak."

Jelenések 11, 6-7 - itt a két tanúról van szó, akik Jeruzsálemben lesznek: "ezeknek van hatalmuk arra, hogy lezárják az eget, hogy az ő prófétálásuk idejében eső ne legyen, és hatalmuk van a vizeken, hogy azokat vérré változtassák, és megverjék a földet akármi csapással, valamennyiszer akarják. És mikor elvégzik az ő bizonyágtételüket, a mélységből fejöví fenevad hadakozik ellenük és legyőzi és megöli őket."

Jelenések 12,11: "és ők legyőzték azt a Bárány véréért, és az ő bizonyágtételüknek beszédéért, és az ő életüket nem kímélték mindhalálig."

Jelenések 12, 16-17: "de segítségül lőn a föld az asszonynak, és megnyitá a föld az ő száját, és elnyelé a folyóvizet, amelyet a sárkány az ő szájából bocsátott. Megharaguvék azért a sárkány az asszonyra, és elméne, hogy hadakozzék egyebekkel az ő magvából valókkal, és akiknél vala a Jézus Krisztus bizonyágtétele."

Jelenések 19, 9-10: "és monda nékem: írd meg: boldogok azok, akik a Bárány menyegzőjének vacsorájára hivatalosak. És monda nékem: ezek az Istennek igaz beszédei. És leborulék annak lábai előtt, hogy imádjam őt, de monda nékem: meglásd, ne tedd, szolgatársad vagyok néked és a te atyádfiaiinak, akiknél a Jézus bizonyágtétele van."

Jézus bizonyágtétele arról szól, ami első kézből való, amit Isten Szelleme munkál ki a mi életünkben. Tehát ez nem úgy van, ahogy Jób mondta: hallottam felőled. Te hallhatsz beszélni Jézus felől, de mikor Tőle egy ige valamiképpen helyet talál a szívedben, és ott az élővé és hatóvá lesz, ezt nagyon gyűlöli a Sátán. Tehát ez valami rendkívüli.

Jelenések 20, 4: "és láték királyiszékeket, és leülének azokra, és adaték nékik ítélettétel, és látám azoknak lelkeit, akiknek fejöket vették a Jézus bizonyágtételéért és az Isten beszédéért, és akik nem imádták a fenevadat, sem annak képét, és nem vették annak bélyegét homlokukra és kezeikre, és éltek és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendeig."

Azt akarom mondani, hogy mindaz, ami a Jelenések könyvében történik, beleértve az első négy pecsétet, - amelyek én úgy gondolom, nem most kezdődtek el, hanem azonnal, ahogy a Bárány elvette a könyvet a királyiszékben ülőtől; tehát most az történik, hogy Isten keze nehezedik mindenkire. Ne gondoljuk azt, hogy rosszindulatú emberekkel van dolgunk. Isten keze nehezedik ránk, és ez a nyomás egyre nagyobb lesz, azért, hogy Jézus bizonyágtétele látható legyen az Ő gyermekeiben; egy első kézből kapott bizonyágtétel: amit tapasztaltál, láttál és hallottál Jézusról. Ha megváltoznánk, és nem embereket látnánk, akik rosszat akarnak nekünk tenni! Hiszem, hogy vannak furcsa dolgok, amik ma történnek. De azt akarom mondani testvérek, hogy az Úr tart kézben mindent, és mikor Ő elkezdte felnyitni a pecsétet és az történt, amit olvasunk a Bibliában, akkor tudnunk kell, hogy Isten keze nehezedik ránk, és egyre nagyobb lesz ez a nyomás. Egyrészt mi határozottan az Úr felé kell, hogy forduljunk, és ne úgy éljünk, ahogy eddig éltünk. Mert végül az utolsó három és fél év a nagy nyomorúság ideje lesz. Ő elsősorban egy népet akar felkészíteni, aki uralkodik Ővele.

Ha olvassuk a Jelenések könyvét, láthatjuk, hogy mindig megjelenik valami hasonló. A negyedik pohárnál azt mondja, Jelenések 16, 8-11: "a negyedik angyal is kitölté az ő poharát a napra, és adaték annak, hogy az embereket tikkassa tűzzel. És tikkadának az emberek nagy hévséggel, és az Istennek nevét káromlák, akinek hatalma vala e csapásokon, és nem térének meg, hogy néki dicsőséget adjanak. Az ötödik angyal is kitölté az ő poharát a fenevad királyiszékére, és lőn az ő országa

sötét, és rágják vala az ő nyelvöket a kín miatt. És káromlák a menny Istenét az ő kínjaik és fekélyeik miatt, és meg nem térének az ő cselekedeteikből."

Jelenések 16, 17-21: "a hetedik angyal is kitölté az ő poharát a levegőégre, és nagy szózat jöve ki a mennyei templomból a királyiszéktől, amely azt mondja vala: meglett! És lőnek zendülések és mennydörgések és villámlások, és lőn nagy földindulás, amilyen nem volt, mióta az emberek a földön vannak, ilyen földindulás, ilyen nagy. És a nagy város három részre szakada, és a pogányok városai elesének, és a nagy Babilon megemlétteték az Isten előtt, hogy adjon annak inni az ő búsult haragja borának poharából. És minden sziget elmúlék, és hegyek nem találhatók többé. És nagy jégeső, mint egy-egy tálum, szálla az égből az emberekre, és káromlák az Istent az emberek a jégeső csapásáért, mert annak csapása felette nagy."

Látjátok? Tehát testvérek ez fog történni. Annyira nagy lesz rajtuk a nyomás, de az emberek mégsem értették meg, amit meg kellett volna érteniük: nem tértek meg, hogy dicsőséget adjanak Istennek. Mi ezt kell, hogy tegyünk ma.

Szeretném megkérdezni tőletek: elégedettek vagytok a keresztény életetekkel, amit éltek? Ne mondjátok, hogy ez minden, mert van ennél sokkal több. Kell kérnünk az Urat, hogy első kézből tudjuk Őt megtapasztalni. Mert az ellenség tudja, hogy mikor az a bizonyágtétel beteljesedik, akkor az ő vége közel van.

Örültem, mikor Izráelről olvastam a 11. fejezetben, mikor ott a hatodik trombitánál a dolgok megváltoztak, mikor a két tanúbizonyásnak azt mondja: jöjjetek fel ide! Jelenések 11, 12: "és hallék nagy szózatot az égből, amely ezt mondja vala nekik: jöjjetek fel ide. És felmenének az égbe felhőkön és láták őket az ő ellenségeik." Ugyanez fog történni az elragadtatáskor is: jöjjetek fel ide! Nagyon sok függ attól, hogy mivel leszel elfoglalva abban a pillanatban.

13. vers: "és lőn abban az órában nagy földindulás, és a városnak tizedrésze elesék, és megöleték a földindulásban hétezer ember neve, és a többiek megrémülének, és a menny Istenének adának dicsőséget." Milyen szép dolog ez! Hétezer halott volt, a város nagy része elpusztult. Biztos, hogy a siratófal, ahova most annyi ember jár, le fog omlani akkor, de ezek az emberek, akik megmaradtak, megrémültek és dicsőítették Istent. Mi ma kell, hogy dicsőséget adjunk Istennek; hogy megalázzuk magunkat, hogy Isten munkálkodjon az életünkben, és hogy Ő fel tudjon készíteni azokra az időkre, amik jönnek.

Már soha nem lesznek olyan idők, mint voltak. A világ megrémül, de nekünk tudnunk kell, hogy közeledik az a nap, mikor mindig az Úrral leszünk. Nem kell megrémülnünk, hanem adjunk dicsőséget Istennek és tegyünk azt, amit azok az emberek nem tettek a Jel 16,21-ben, hogy megtértek volna Isten hatalmas keze alatt. Most, mikor az Ő keze ránk nehezedik, és a dolgok ilyen természetűek, akkor nekünk meg kell alázkodnunk Isten előtt.

Van két nagyon érdekes igevers: az egyik a 2Korintus 5, 2-3: "azért is sóhajtozunk ebben, óhajtván felöltözni erre a mi mennyei hajlékunkat, ha ugyan felöltözött is mezíteleneknek nem találhatunk." A másik a Jelenések 16, 15: "Imé eljövök, mint a tolvaj. Boldog, a ki vigyáz és őrzi az ő ruháit, hogy mezítelenen ne járjon, és meg ne lássák az ő rútságát." (Károli) "Eljövök, mint a tolvaj, boldog, aki virraszt és megőrzi ruháit, nehogy meztelenül járjon és megpillantsák a szégyelnivalóját." (Vida) "Íme, úgy jövök, mint egy tolvaj! Áldott, aki ébren van, aki megőrzi ruháit, hogy ne járjon

meztelenül, és ne lássák leleplezve!" (angolból, RSV). "Íme, tolvajként jövök. Boldog, aki vigyáz és megőrzi ruháit, hogy ne járjon meztelenül, és hogy ne lássák szégyenét" (Darby).

2Korintus 5, 3: "ha ugyan felöltözöttek is mezteleneknek nem találtatunk." Jeruzsálemet katonák őrizték, akiknek ébereknek kellett lenniük, és őrködniük kellett. A felügyelőjük ment éjjel ellenőrizni őket, és tudjátok mit tett, ha valakit aludva talált? Elvette a ruháit és meztelenül hagyta. Boldogok, akik vigyáznak/virrasztanak/ébren vannak! Mert ha nem őrködsz, ez fog veled történni, mint azzal a katonával, akit aludva találtak az őrhelyén. Levetkőztették és megbüntették, és ez volt az ő szégyene, hogy meztelen maradt. Ez szégyen volt. Érdekes, hova van helyezve ez az igevers: "imé eljövök, mint a tolvaj" - mikor Ő eljön, mint a tolvaj, éjjel. Boldogok, akik virrasztanak, mikor az Úr eljön és azt mondja: jöjj fel ide. Ezt meg kell hallanod! Nem az fog történni, mint Péterrel a börtönben, hogy amikor aludt, egy angyal oldalba lökte, és azt mondta neki: ébredj fel! "Boldogok, akik virrasztanak."

Testvérek, ezekben az időkben, amiket ma élünk, látjuk, hogy a keresztények fel vannak osztódva csoportokra: egyesek elfogadják, mások ellenzik az összeesküvés elméleteket, és szem elől tévesztik a valóságot. A valóság az, hogy Isten keze nehezedik ránk. Ébredjünk fel! És ahogy a nap közeledik, az Ő keze még inkább ránk nehezedik. Mert egyrészt, Jelenések 2, 24-27: "néktek pedig azt mondom és mind a többi Tiatirabelieknek is, akiknél nincsen ez a tudomány, és akik nem ismerik a Sátán mélységeit, amint ők nevezik, nem vetek reátok más terhet. Hanem ami nálatok van, azt tartsátok meg addig, míg eljövök. És aki győz, és aki mindvégig megőrzi az én cselekedeteimet, annak hatalmat adok a pogányokon, és uralkodik rajtuk vasvesszővel, mint a fazekas edényei széttöretnek, amiképpen én is vettem az én Atyámtól."

Jelenések 12, 5: "és szüle fiú-magzatot, aki vasvesszővel legeltet minden nemzetet, és ragadtaték annak fia Istenhez és az Ő királyizékéhez." Tehát egyrészt most van az az idő, hogy felkészítsen. Mert, hogy az elkövetkező időszakban Ő tudjon uralkodni a nemzetek felett, az Úrnak szüksége van egy eszközre, amelyet most készít fel. Most kell, hogy legyünk felkészítve. És végül Ő foglalkozik a nemzetekkel. Az Ő keze rájuk fog nehezedni, míg nem engednek. Mindazoknak, akik ezt a földet elhitetik: a sárkánynak, a hamis prófétának és a fenevadnak végük lesz.

És aztán azt mondja a Jelenések 22, 1-2: "és megmutatá nékem az élet vizének tiszta folyóját, amely ragyogó vala, mint a kristály, az Istennek és a Báránynak királyizékéből jöven ki. Az ő utcájának közepén. És a folyóvízen innen és túl életnek fája vala, mely tizenkét gyümölcsöt terem vala, minden hónapban meghozván gyümölcsét, és levelei a pogányok gyógyítására valók."

A pogányok meg lesznek gyógyítva, természetesen, akik megmaradnak. Tehát a dolgok nagyon világosak. Az Úr munkálkodik, és nekünk tudnunk kell, hogy Ő mit munkál. Én örülök, hogy az Úr kezd munkálkodni és kezdi megnyitni az elménket, hogy tudjuk megérteni nagyon világosan, hogy mit mond a Jelenések könyvéről. Nem lehetünk naivak, mint mások, hogy azt gondoljuk, az Úr jön és letöröl minden könnyet, és mint valami tróféát, felvisz bennünket Istenhez. Nem testvérek! Ő el kell, hogy készítse azt a népet, amely uralkodni fog a pogányokon vasvesszővel. Az idő rövid. Imádkozzunk, hogy az Úr munkálkodjon a mi életünkben, hogy olyan emberek legyünk, akik tudják miért élnek: fegyelmezett emberek, akik alárendelik magukat az Úrnak, és értik az időket. Ne hagyjuk, hogy magával sodorjon az, amit hallunk mindenhol. Az Úr munkálkodjon az életünkben. Ámen.